

Minu raamatukogu

minu raamatukogus on alati soe
minu raamatukogus on mõnus
minu raamatukogu seinte vahel
on helge ja armas ja õdus

minu raamatukogus on seinad
need seinad on mõndagi näinud
mõndagi kuulnud need seinad sellest
kes tulnud kes jäänud kes läinud

minu raamatukogul on katus
ta kaitseb mind vihmasel päeval
minu raamatukogul on aknad
kust kõik tema lugusid näevad

Mulle meeldib minu raamatukogu. Sellel on paksud karedad kivist seinad ja puidust talad ja postid, mis riiulite vahel kõrguvad. Nende talade najal elutsevad minu raamatukogus tuhanded lood.

Minu raamatukogu on alati minu jaoks lahti. Kui tahan, avan ukse ja olen kohal. Kui tahan, tervitab mind Gogol, kui tahan, siis Ellen Niit. Riiulilt, mille vastas praegu istun, vaatavad minuga tõtt Hemingway, Hesse ja Ibsen. Ma ei tunne ju neist isiklikult kedagi, aga minu raamatukogus on kõik omad. Minu raamatukogus on nemad minu ustavad sõbrad. Minu raamatukogus pole kunagi vaikne. Minu raamatukogus jutustavad vaheldumisi keemiaõpik ja Jane Austen. Minu raamatukogus kohtuvad armastus ja viha, tõde ja vale, uus ja vana. Minu raamatukogus on seiklusi. Minu raamatukogus võib olla korraga kodus ja võõrsil.

Minu raamatukogus ei pea lugema. Minu raamatukogus tarvitseb vaid kuulata. Minu raamatukogu jutustab mulle kõike, mida mul on vaja kuulda. Jah - kui tahan, siis haaran mõne tema lugematutest uutest või vanadest asukatest sülle ja ammutan endasse iga rea, iga lause, iga sõna, mis tema lehtede vahele hoiule on antud. Raamat rõõmustab, sest võibolla olen esimene pikkade aastate jooksul, kes sõrmega üle tema selja libistab või tema päevinäinud kaasi oma väikeste värisevate

käte vahel soojendab. Aga kui tahan, siis istun liikumatult raamatukogu tasaste riiulite vahel ja kuulatan. Sest minu raamatukogu seinad on nii mõndagi näinud ja kuulnud. Ja minu raamatukogu haarab mind oma rüppe ja paitab minu pead. Ta jutustab mulle lugusid, mis tema vanades puittalades tallel on, nagu ema jutustab oma lapsele enne uinumist. Minu raamatukogus on alati soe ja hubane. Ma saan sinna minna, kui vajan sõna kosutust või vankumatu kiviseina tuge.

Minu raamatukogu mõistab, kui mul on kiire. Minu raamatukogu mõistab, kui teda üha harvem külastada jõuan või tema juures ainult tööd tegemas käin. Minu raamatukogu ei pane mulle midagi pahaks. Minu raamatukogu ootab mind alati avasüli tagasi. Ka aastaid võiks mööduda ilma, et oma raamatukogu uksest sisse astuksin, ja ikka oleks kunagi naastes kõik täpselt nii nagu vanasti. Minu raamatukogus seisatab aeg. Minu raamatukogus istub väike mina, kes tutvub oma elu esimese raamatukogu raamatuga "Londiste". Minu raamatukogus on minu ema, kes ükshaaval Stephen Kingi raamatuid neelab. Minu raamatukogus on minu vanaema luulevihikud ning onu keeleõpikud. Minu raamatukogus on raamatukoguhoidja, kellega viimati loetu üle muljetada või ilmaasju arutada saan. Minu raamatukogus on kõik olemas. Minu raamatukogust ei ole midagi puudu. Minu raamatukogu on kodune. Minu raamatukogu ongi minu kodu.

Elisabeth Sild

11. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium